

[Justitsministeren]

Det var en redegørelse for indholdet af udvalgets kommissorium, lidt kortere end kommissoriet er, og som det vil være fremgået, ligger det ganske tæt op ad SF's overvejelser om retsvæsenets forhold.

Ser vi derimod på spørgsmålet om anklagemyndighedens struktur, så har dette spørgsmål været overvejet så sent som i sidste folketingsværet på baggrund af en betænkning fra Retsplejerådet. Den nye struktur er trådt i kraft for et halvt års tid siden, nemlig den 1. oktober 1992. Dette emne har således været overvejet, og endda ganske grundigt, for nylig, og selv om der selvfølgelig også dér blev fremdraget emner, som det kunne have Folketingets fortsatte interesse at vurdere, finder regeringen ikke, at der er anledning til at tage dette spørgsmål op til fornyet overvejelse i en kommission allerede på nuværende tidspunkt.

Det samme gælder forslagets afsnit om Justitsministeriets struktur i øvrigt. Dette spørgsmål har efter ressortomlægningen i forbindelse med regeringsskiftet, hvor udlændingeadministrationen blev overført til Indenrigsministeriet og Færdselssikkerhedsafdelingen til Trafikministeriet, heller ikke længere den helt fornødne aktualitet til, at det bør gøres til genstand for et kommissionsarbejde.

I øvrigt kan man her minde om – det vil være relevant – at statsministeren har en ret til at bestemme ressortsammensætningen, og det vil indebære, at han på et givet tidspunkt vil kunne flytte et forretningsområde fra ét ministerium til et andet efter bestemmelsen herom i grundlovens § 14. Det er således statsministeren, der bestemmer forretningernes fordeling mellem ministrene. Som det er fremgået, har regeringen allerede fulgt de centrale elementer i SF's forslag op dels med nedsættelse af et udvalg om retsvæsenets forhold, dels med de ressortomlægninger, der skete i forbindelse med regeringens dannelse. SF's forslag har således allerede haft – kan man sige – en væsentlig funktion, og på den baggrund anser regeringen ikke længere lovforslaget for aktuelt.

Ole Espersen (S):

Vi er også i Socialdemokratiet tilfredse med det udvalg, der er nedsat af regeringen, og vi lægger vægt på, at udvalgets kommissorium er bredt i den forstand, at faktisk alle de emner, alle de strukturelle forslag, der kunne tænkes

inden for det område, der nævnes, kan tages op og behandles af udvalget, og at udvalget naturligtvis i enhver henseende, hvis man finder, at den eksisterende ordning bør ændres, også vil kunne fremkomme med forslag til ændringer.

Vi synes, kommissoriet er fuldstændig dækkende i forhold til, hvad vi havde forventet os, og når man læser det sammenholdt med § 1, punkt 1, i SF's forslag, svarer det også meget til det, der står dér. Så jeg synes, at der er bred enighed bag det, der nu skal foretages.

Det er klart, at spørgsmålet om domstolenes uafhængighed er vigtigt. Man kan sige, at vi i Danmark nok har en ordning, hvor der er den tætteste forbindelse mellem den udøvende magt og den dømmende. Der er mange lande, som har uafhængige domstolsorganisationer, og mange lande, der undrer sig lidt over, at det er, som det er, i Danmark. Det har det været i mange år, og da det stort set aldrig har givet anledning til problemer, da tingene stort set altid har fungeret fornuftigt, er det naturligt, at man ikke har taget det op tidligere; men det er på den anden side naturligt, at man igen på dette ligesom på andre områder ser, om tingene kan blive endnu bedre. Og det kan de formentlig.

Om punkt 2 og 3 i § 1 i SF's forslag skal jeg sige, at efter vores erfaring er der ikke nogen problemer med hensyn til politiets og anklagemyndighedens placering i ressortsystemet eller vedrørende rekruttering af politiets og anklagemyndighedens øverste chefer, der i sig selv berettiger til et udvalgsarbejde, men vi kan høre i Retsudvalget, hvad det er for mere specifikke problemer, man tænker på fra SF's side. Vi føler ikke, at der er nogen aktuelle eller specifikke problemer inden for dette område.

Det problem, der har været – men det er også ved at være løst – er spørgsmålet om en uafhængig klageinstans, når det drejer sig om politiets forhold, og dér kommer regeringen jo som bekendt hurtigt med et forslag til en sådan uafhængig klageinstans, hvad enten det så skal være et politiklagenævns eller en enkelt person; det er måske ikke så afgørende. Det afgørende er, at politiets forhold ikke længere skal vurderes af lokalnævnene, men altså af et helt uafhængigt organ. Det betyder ikke, at man skal nedlægge lokalnævnene. De skal fortsat fungere som samarbejdsorganer mellem kommuner